

men og af alle Bedkommende at være forudsat, at det ved denne extraordinære Pensionfulde tages i Betragtning, at den Paagjældende i en heel Mennekealder har været i Løttoets Tjeneste som Bud, uden Hensyn til de specielle Benævnelser, hvorunder dette er skeet, og, da den hele Pension for denne alderstegne Mand selv efter den for ham gunstigste Fortolkning kun udgjør 246 Rd. 64 $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ sk, skal Udvalget indstille, at Thinget lader dette Spørgsmaal falde ved at lade Udgiften „passere“, uden at indskrænke dette til „denne Gang“.

Vigtigere er det under Nr. 17 omhandlede Spørgsmaal, hvorvidt en Høiesteretsassessor, der fra denne sin Stilling er afgaaet med sin fulde Gage af 3000 Rd., senere retteligen har kunnet erholde et Tillæg af 200 Rd. i Bærpænge, da hans Bestilling som Justitsdirecteur ved Løttoet blev inddragen. Foraaavdi Finantsministeriet har villet forsvare dette ved at henvise til det aldeles Heterogene i disse tvende Embedsstillinger, har det vistnok Uret; thi det er Embedsmændens samtlige Embedsindtægter, som uden Hensyn til deres muligen meget forskjelligartede Oprindelse blive at lægge til Grund for Beregningen af Pensionen, og det er saaledes dennes Totalbeløb, som i dette Tilfælde bliver at sammenholde med Pensionens § 4, hvorefter en Pension ikke tør overstige 3000 Rd. Men Udvalget antager, at dette kun gjælder om Pensioner efter Pensionens Lov, og altsaa intet har at gøre med den i selve Grundloven hjemlede Ret for Dommere, som afstediges paa Grund af Alder, til uforfor-

at beholde deres fulde Embedsindtægt (hvilket altsaa gjaldt, ogsaa forinden Pensionens Lov hjemlede en almindelig Pensionberettigelse, og bliver anvendeligt, selv hvor denne Embedsindtægt alt overstiger det for Pensioner efter Pensionens Lov fastsatte Maximum). Dette er en politisk Institution, der har til Hensigt paa den ene Side at værne om Dommerkaldets Uafhængighed, og paa den anden Side at betrygge Almeenheten mod, at Dommermyndigheden geraader i Affældighed, og det er i det Offentliges Interesse, at denne Grundlovsbestemmelses Virksomhed i begge Henseender opretholdes. Dommernes grundlovmæssige Ret til at beholde deres fulde Indtægter, enten de ere i Function eller ikke, har altsaa intet at sige med Pensionens Lovs Bestemmelser, og Udvalget skal derfor indstille, at denne Udsættelse bortfalder.

2. Overskridelsen 17,662 Rd. 57 $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ sk passerer.
4. Udgiften 72 Rd. kan passere.
7. Overskridelsen 10 Rd. passerer.
8. Statskassens Ret med Hensyn til de omhandlede 13 Rd. 32 $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ sk forbeholdes.
9. Udgiften 135 Rd. 64 $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ sk passerer.
17. Udsættelsen bortfalder.
19. Udgiften 332 Rd. 76 $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ sk passerer.

Statsgjælden.

Som Oplysning hidfattes, at ved Finantsaarets Udgang den 31de Marts 1852 androg Gjælden:

Den indenlandske 71,547,100 Rd. 12 $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ sk (deraf 6,516,480 Rd. 69 $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ sk til 5%)

Den udenlandske 49,849,138 — 84 $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ sk (— 14,044,287 — 48 „ — —)

121,396,239 Rd. 1 $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ sk (— 20,560,768 Rd. 21 $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ sk til 5%)

Den er i Aarets Løb formindsket:

Den indenlandske med 966,710 Rd. 86 $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ sk

Den udenlandske — 1,138,922 — 48 „

Salt med 2,105,633 Rd. 38 $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ sk